

POMĀ•LENĀ• DIAGNĀ“ZA

ĀĀEtrtek, 26 ĀĀerven 2008

KdyĀ¼ jsem vĀĀera ve zprávách sledovala šot o paní, které sdĀĀlily mylnou diagnózu, dokonce ji i na smrtelnou nemoc „léĀĀili", vzpomnĀĀla jsem si na nĀĀkolik svých podobných záĀ¼itkĀĀ, které ĀĀlovĀĀku seberou pár let Ā¼ivota. A vĀĀec jsem se nedivila, Ā¼e se jí nikdo ani trochu neomluvil. To je u nás asi uĀ¼ „normálka". I kdyĀ¼ - mĀĀlo by se s tím nĀĀco dĀĀlat...

Jako „samostatatelka a samoĀ¼ivitelka" jsem mĀĀla po manĀ¼elovĀĀ smrti dost frmol. Jednou jsem si zase nĀĀ uhnala, tenkrát se z toho nakonec vyklubal dost ošklivý zánĀĀt pohrudnic. ZaĀĀalo to obyĀĀejným kašlem, ovšem byl luxusní, témĀĀĀ™ jsem otĀĀásala panelákem... Ale to mĀĀ zas aĀ¼ tak moc nebralo, jako spíš to, ĀĀ opravdu fest bolelo v podbĀĀmišku. KdyĀ¼ uĀ¼ jsem bolestí sotva lezla, dohrabala jsem se na pohotovost (byla tady kousíĀĀek od nás). Zimní sobota odpoledne, dĀĀti spaly, tak jsem si tam odskoĀĀila. Snad mi nĀĀco dají... Pan doktor mĀĀ však po prohlídce vydĀĀsil hned nĀĀkolika moĀ¼nými pĀĀípadnými diagnózami; Ā¼ádnu však nemohl potvrdit z oboru, ale jedna byla hnusnĀĀjší neĀ¼ druhá. ProtrĀ¼ené mimodĀĀloĀ¼ní tĀĀhotenství byla tak ta nejmenší a nejbanálnĀĀjší ... A Ā¼e aĀ¼ se ani nepohnu, Ā¼e uĀ¼ volal sanitku. PochopitelnĀĀ, Ā¼e jsem z fleku podepsala revslíbila, Ā¼e pĀĀdu opatrnĀĀ a okamĀ¼itĀĀ se vrátím. Jen to, Ā¼e mám doma dvĀĀ opuštĀĀná spící mrĀĀata mi pomohlo ukecat. Nebudila jsem je, ale zazvonila na sousedku, uprosila ji, aĀ¼ u nich poĀĀká, Ā¼e urĀĀitĀĀ brzo budu zase zpátky doma a kdyby nĀĀco, aĀ¼ volá mou mámu. Ale jen v nejhorším pĀĀípadĀĀ (maminka byla po mrtvici, takĀ¼e taky nic moc...). Nikoho jiného jsem k dispozici nemĀĀla. Po pĀĀíjezdu do KrĀĀe mne prohlédl gynekolog, ucedil nĀĀkolik nevybíravých slov n kolegmu, který ho zdrĀ¼uje takovou banalitou a kdyĀ¼ si bĀĀhem doby vyslechl i mĀĀj výkvĀĀtový kašel, tak jen „odletu" z ordinace ucedil, Ā¼e mám všechno otĀĀesený kašlem, aĀ¼ padám domĀĀ, do postele... A uĀ¼ jsem byla zase venku, pĀĀed nemocnicí. Mezitím se docela fest smrklo, nikde ani Ā¼ivĀĀka, já v kapse ani korunu (v tom zmatku jsem si nevzala ani kapesník). Mj. metro tehdy ještĀĀ neexistovalo, k nám jezdil obĀĀas kodrcavý autobus. Mobily jakbysmet nebyly. Nakonec jsem se dostala asi po dvou hodinách domĀĀ stopem, kdyĀ¼ jsem kus cesty na naše jihomĀĀstské Panel City odšlapala po svých... Druhý pĀĀípad, který mi pĀĀípomenul mou pomíjivost, se stal o h pozdĀĀji. Byla jsem v NY, manĀ¼el mi chtĀĀl ukázat, jak je úĀ¼asně americké zdravotnictví, respektive, co všechno jeho pojistka pokryje. Tak jsme mj. šli i na gynekologii... Mamograf a bĀĀĀ¼né vyšetĀĀení, tedy rentgeny a stĀĀry. TamĀĀjší zvyklosti jsou takové, Ā¼e kdyĀ¼ vám nic do 14 dnĀĀ nepĀĀíjde, tak jste zdravá. Nebyly to zrovna pĀĀíjemné dny ĀĀekání, to asi zná kaĀ¼dá. Ale - kdyĀ¼ nic nepĀĀicházelo, tak jsem byla zase v poho - aĀ¼ do doby, neĀ¼ pĀĀinesl z výletu do schránky obĀĀku, která mne zvala k urgentní návštĀĀvĀĀ oné gynekologie za úĀĀelem sdĀĀlení nálezů... BohuĀ¼el, v newyorských nemocnicích se musíte nejprve objednat, pak dostanete datum, pak po pĀĀíchodu zase dostanete hodinu... ĀĀekala jsem tedy cca dalších deset dnĀĀ, neĀ¼ jsem se - roztĀĀesenĀĀjší neĀ¼ ratlík - d aĀ¼ do ĀĀekárny. BĀĀhem tĀĀch pár dnĀĀ jsem si prodĀĀlala všechny moĀ¼né choroby, rakovinou poĀĀinaje a leprou s konĀĀe. KdyĀ¼ jsem posléze pĀĀišla na ĀĀadu, velice milá sestĀĀĀka mne psychicky totálnĀĀ dorazila: „Danielo, seĀĀte, nevstávejte, dáte si kávu?" Ne, poĀĀejte, aĀ¼ pĀĀíjde pan doktor, on vám vše vysvĀĀtlí..." a dívala se na mne taaaaak soucitnĀĀ... to uĀ¼ jsem nebyla schopná ani myslet, natoĀ¼ mluvit nebo se hýbat. Pak mne zavolali, usedla jsem na sedadlo pro pacientky a ĀĀekala na ortel. Po pár minutách vešel (nikdy na nĀĀj nezapomenu!) vyloĀ¼ený playboy, chlap typu Richard Gere, štíhlý, ramenatý, prošedivĀĀlý... v ruce nesl nĀĀjaká lejstra, i ten mĀĀj RTG. Culil se na mne, hrabal se papíry, pak jen tak nĀĀĀnĀĀ a lehce promluvil: „Nojo, no, bylo to smetĀĀko... hele..." a fouknul na rentgen... „A je to..." prstĀĀkem naznaĀĀil, jak iluzorní smetĀĀko odhazuje v dál spolu s mými dĀĀsy a jeho blbou diagnózou... JeštĀĀ se na mne záĀĀivĀĀ zakĀĀenil a odplul nĀĀkam do pryĀĀ. Po chvilce pĀĀišla sestra mne za kĀĀídlo a zlehka vyvedla z ordinace ven, neboĀ¼ uĀ¼ vyvolala další.... Mj. té paní, které teĀĀ ubrali pár klidných hodin Ā¼ivota, pĀĀeju nĀĀjakou náhradu. NemĀĀlo by se nĀĀco podobného uĀ¼ odehrávat beztrĀĀnĀĀ... A pĀĀedevš jakékoli omluvy!

d@niela